29/04/2023

Η Αποστολική Μητρόπολη της Κέρκυρας εόρτασε τους Αγίους Αποστόλους της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την μνήμη των αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου, των θεμελιωτών της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Κέρκυρας, και της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κερκύρας και των συν αυτή επτά μαρτύρων, των εν Κερκύρας μαρτυρησάντων, τίμησε σήμερα η τοπική Εκκλησία της Κέρκυρας.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Κερκύρας**, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και μίλησε στον ιστορικό ιερό Ναό των Αγίων Ιάσονος και Σωσιπάτρου του 11ου αιώνος, όπου είναι και οι τάφοι των Αγίων Αποστόλων.

Κατά την Θεία Λειτουργία, ο ναός και το προαύλιο του ιερού ναού ήταν υπερπλήρης πιστών. Παρόντες στην Θεία Λειτουργία ήταν και οι υποψήφιοι πολιτευτές και άλλοι τοπικοί παράγοντες.

Το ιερό αναλόγιο πλαισίωσε ο Αντιπρύτανης του Ιονίου Πανεπιστημίου κ. Ευστάθιος Μακρής, και πολλοί φοιτητές του Μουσικού Τμήματος του Ιονίου Πανεπιστημίου, και μαζί με τον Σεβασμιώτατο κ. Νεκτάριο, συλλειτούργησαν αρκετοί Ιερείς και οι Διάκονοι του.

Ο Σεβασμιώτατος στον λόγο του, απευθυνόμενος στους πιστούς, αναφέρθηκε στα πρόσωπα των δύο μαθητών του Αποστόλου Παύλου, τους Αγίους Ιάσονα και Σωσίπατρο, που στις Αποστολικές του περιοδείες, του συμπαρεστάθησαν και τον βοήθησαν. Έτσι έλαβαν και οι ίδιοι πείρα, αλλά και την γνησιότητα της Αποστολικότητος.

Οι άγιοι Απόστολοι, όταν ήρθαν στη χώρα των Φαιάκων, συνήντησαν τον Βασιλέα της Κερκυλίνο, ο οποίος ζούσε στην πλάνη της **ειδωλολατρίας**, και παρέσυρε και τους λοιπούς ανθρώπους.
Η κόρη του, η μετέπειτα Αγία Κερκύρα, έλαβε την χάριν του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά της, έπειτα από το κήρυγμα των Αγίων Αποστόλων που άκουσε, και έγινε η πρώτη Χριστιανή που επότισε τα θεμέλια της Χριστιανικής εκκλησίας στην Κέρκυρα, με το αίμα της.

Μαζί με την Αγία, ακολούθησαν και οι δεσμωτές της, που είχαν λάβει εντολή από τον πατέρα της να την φρουρούν.

Ο Σεβασμιώτατος, υπέμνυσε στους ανθρώπους, παίρνοντας αφορμή από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα, στάθηκε στους ανθρώπους, οι οποίοι θαύμασαν το θαυμαστό έργο του Κυρίου μας, από τα θαύματα τα οποία επιτέλεσε, και σκέφθηκαν ότι ένας τέτοιος βασιλιάς, ο οποίος θα τους χόρταινε με υλικά πράγματα, θα τους ήταν χρήσιμος.

Ο Κύριος μας, απάντησε σε αυτή τη χειρονομία των ανθρώπων, ότι ενδιαφέρονται για την απολυμμένη βρώσιν και όχι για την μένουσαν βρώσιν.

Οι Άγιοι Ιάσονος και Σωσίπατρος, στην ειδωλολατρική εποχή που ήρθαν στην **Κέρκυρα**, μίλησαν στους ανθρώπους γι’ αυτή την μένουσαν βρώσιν, και όχι την απολυμμένη.

Η μένουσα βρώσις είναι όλη η εσωτερική πνευματική και ψυχική κατάσταση του καθενός μας. Είναι δώρα, τα οποία μας έδωσε ο Θεός με τη δημιουργία μας.

Ο Ιησούς Χριστός μετά την Ανάσταση του, και εν προκειμένω όταν επισκέφθηκε τον τόπον, ου ήσαν συνηγμένοι οι μαθητές, και εισήλθε των θυρών κεκλεισμένων, εκείνοι θαύμασαν, και πίστευσαν ότι είναι πνεύμα πλέον ο Διδάσκαλος.

Όμως εκείνος, τους είπε βάλτε το δάκτυλο σας στον τύπο των ήλων. Ψηλαφίστε την πλευρά μου και διαπιστώσατε ότι έχω σάρκα και οστά, και δεν είμαι πνεύμα καθώς εσείς με θεωρείτε.
Αυτή λοιπόν είναι η μένουσαν βρώσιν, την οποία οφείλουμε όχι μόνο να την διαφυλάξουμε αλλά και να την επαυξήσουμε.

Δυστυχώς, στις εποχές τις οποίες ζούμε, οι άνθρωποι έχουν θεώρηση μόνο της απολυμμένης βρώσης, των υλικών πραγμάτων, του ψεύδους, της υποκρισίας, του φαίνεσθαι, της μισαλλοδοξίας, και κυρίως της υποδούλωσης των συνανθρώπων προκειμένου να εξουσιάσει ο ένας τον άλλον.

Αυτή η εποχή δεν είναι παρά εποχή ειδωλολατρίας, που ο καθένας λατρεύει το ίδιον θέλημα, προβάλλει το εγώ του, και επιδεικνύει την δύναμη του.

Οι άγιοι Απόστολοι Ιάσονας και Σωσίπατρος, ήρθαν στην Κέρκυρα, προετοίμασαν πνευματικά τον τόπο, προκειμένου σήμερα η Κέρκυρα μας να είναι πλουτισμένη από πολλούς αγίους της πίστεως μας.

Είμαστε επομένως οφειλέτες απέναντι στους Αγίους αποστόλους οι οποίοι μας έφεραν το φως της Ανάστασης, την Αλήθεια του Θεού, την Ελπίδα και την Απαντοχή μας, την Χαρά, την Ελευθερία και την Βεβαιότητα.

Αν θέλουμε όλα αυτά τα δώρα να τα διατηρήσουμε, δεν έχουμε παρά να ακούσουμε το κήρυγμα των Αγίων Αποστόλων, που συνεχίζουν να κηρύσσουν, το φαιδρόν της

κιον ιαχή,